

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie **G.C.**

skazanego z art. 197 § 3 pkt 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 lipca 2019 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonanie wyroku Sądu Apelacyjnego

w [...] z dnia 22 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt V K [...]

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanego G.C. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa [...], zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt V K [...], którym wymieniony został skazany za dwa przestępstwa i wymierzono mu karę łączną 8 lat pozbawienia wolności. Obrońca G.C. w kasacji wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczenia. W części motywacyjnej wskazał, że waga podniesionych zarzutów kasacyjnych, przejawiająca się dalece idącym naruszeniu przepisów postępowania przy wydawaniu zapadłych w sprawie orzeczeń uzasadnia wstrzymanie wykonania orzeczonej kary do czasu rozpoznania kasacji. Nadto zdaniem obrońcy, „uwzględniając rodzaj i wymiar orzeczonej kary, w połączeniu z

treścią kasacji, jej wykonanie skutkować będzie dalece nadmierną dolegliwością dla skazanego”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Stanowisko Sądu Najwyższego, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., ma wyjątkowy charakter, jako odstępstwo od zasady zawartej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, jest konsekwentnie wyrażane (zob. np. postanowienia: z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18; Lex nr 2506098; z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, Lex nr 2449778; z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, Lex nr 152097). Przy decydowaniu o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotna jest ranga zarzutów kasacyjnych. Sąd opowiadający się za zastosowaniem instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. powinien też powziąć przekonanie, że uwzględnienie kasacji jest w wysokim stopniu prawdopodobne. Dodatkowo należy rozważyć, czy szczególne i jednoznaczne w swej wymowie okoliczności prowadzą do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi spowoduje dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym jego niezasadne pokrzywdzenie.

Mając to na uwadze należy stwierdzić, że obrońca nie przedstawił przekonujących argumentów nakazujących uwzględnienie wniosku. W szczególności nie przemawia za takim postąpieniem subiektywne przekonanie skarżącego o zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, a w konsekwencji o konieczności uchylenia zapadłych w stosunku do G.C. orzeczeń. Nie wystarczy też dla zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia fakt poniesienia przez skazanego typowych dolegliwości związanych z odbywaniem kary pozbawienia wolności.

Nie przesądzając zatem na tym etapie postępowania o skuteczności kasacji, którą prokurator uznał za oczywiście bezzasadną, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku i orzekł jak na wstępie.

